

ת"פ 24389/10 - מדינת ישראל נגד אנטון פרוס

בית המשפט המחויז בירושלים

ת"פ 16-10-24389 מדינת ישראל נ' פרום (עוצר)
בפני כבוד השופט אברהם רובין
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אנטון פרום (עוצר)
הנאשם

החלטה

1. לפנוי בקשה המאשימה לתקן כתוב האישום על דרך של הוספת שני עדי תביעה, להוספת ראייה, ולשמעה נוספת עדת התביעה ד"ר שלמן אשר כבר העידה ונחקרה בחקירה נגדית.
2. בכתב האישום המתוקן מיויחסות לנאם עבירות של הריגה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעה, נהיגה בזמן פסילה וUBEIROT ADDITIONAL. על פי הנטען בכתב האישום, הנאם נהג ברכבו כאשר הוא נתן להשפעת אלכוהול וסמים מסווג קוקאין וקנבים, וגרם לתאונת דרכים בה נהרגו שניים ונפצעו שלושה.
3. ראיות התביעה נשמעו כמעט כולם ובמהלכן הוגשה, בין היתר, תוצאה של בדיקת שタン שנערכה לנאם. בבדיקה של בדיקה זו הייתה מעורבתת גב' ל.ט (עדת תביעה 38) - עובדת בעבדה לטוקסיקולוגיה בבית החולים תל השומר, אם כי את הבדיקה עצמה ביצעה עדת התביעה ד"ר שלמן. לעומת זאת ראיות התביעה הוגשה תעודת רפואיית מאט רופא תעסוקתי (ת/74), בגדה נקבע כי הגב' ל.ט. איננה מסוגלת מבחינה רפואיית להתייצב לחקירה בבית המשפט. מדברי ב"כ המאשימה עולה כי הרקע לדברים הוא אירוע שבו התיעיצה העדה לחקירה בבית המשפט וכ吐וצאה מהליך וההתרגשות הכרוכים בכך עליה לחץ הדם שלא באופן מסוכן.
4. בבקשתו שלפניו טעונה המאשימה כי עשתה מאמצים להביא לכך של.ט. תהייצב לחקירה ברם משחדבר לא הסטייע, פנתה המאשימה לעבדה בבקשתה לבצע מחדש את בדיקת השタン, וכן בדיקה זו בוצעה על ידי ד"ר שלמן בסיוון של שתי עבודות נוספות. כיוון שכך, מבקשת המאשימה להוסיף את שתי העבודות לכתב האישום, להגיש את תוצאות הבדיקה החדשה ולהודיע מחדש את ד"ר שלמן.
5. הנאם מתנגד לבקשתו בכל תוקף בגיןוקים שונים, שהעיקרי שביהם הוא שאין לאפשר למאשימה ל"יצור ראייה חדשה תוך כדי משפט ובכך להפתיע את הנאם ולפגוע בצדיפות הלגיטימית שמשפטו ינהל בהתאם לראיות שהוא בידי התביעה בעת הגשת כתב האישום.
6. דין הבקשה להתקבל.

בית המשפט מוסמך להתר את תיקון כתב האישום ובלבד שניתנה לנאם הזדמנויות סבירה להציגו, ובמקרה שלפני עמוד 1

שוכנעתי כי הזרמת סבירה שכזו ניתנה ויתנתן לנאים.

ראשית, הבקשה מוגשת בשלב שבו טרם הסתיימה הבאת ראיות ה证实, כך שהנאשם יוכל להעיר ככל שיידרש מבחינת עדוי וראיותיו לנוכח הראייה החדשה.

שנייה, ככל שהיא צריכה בכך יוכל הנאשם לבקש לחזור שוב חלק מעדי ה证实 שכבר העיד ובקשו זו תישקל לגופו של עניין.

שלישית, גם שמדובר בראייה חדשה, שכן מדובר בבדיקה חדשה, הרי שלא מדובר בראייה מאוד מפתיעת, כיוון שהוא באה לשמש תחליף לראייה דומה שכבר הייתה קיימת קודם לכן בחומר החקירה.

רביעית, גם שיש טעם בטענת הסניגור לפיה אין להתריך בדבר שבשגרה ערכית "מקצת שיפורים" מטעם המאשימה, הרי שבנסיבות המקירה - מצבה הרפואי של העודה - נראה כי הבקשה הוגשה בתום לב ולא חלק מהלך לא לגיטימי של ה证实 שנוועד לכיסות על רשלנות או מחדרם כלשהם. אכן, ניתן שה证实 הייתה יכולה להגיע את בקשתה מוקדם יותר, ברם אין לזקוף לחובת המאשימה את העובדה שלפני הגשת הבקשה היא עשתה מאמץ ליתר אותה על ידי חיפוש פתרון מוסכם שיאפשר את העדת העודה.

לאור כל האמור אני סבור כי באיזו הראוי בין האינטרס הציבורי שלא יגרם עיוות דין לבין אינטרס הנאשם, גובר הראוי ועל כן אני נعتר לבקשתה.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשע"ח, 07 נובמבר 2017, בנסיבות
הצדדים.